

# Сонет 12

Данте Аліг'єрі

Ви, що йдете в печальному мовчанні,  
Проходите покірно в тишині,-  
Звідкіль простуєте, бліді й сумні?  
Я бачу, ви — в скорботі ненастанній.

Чи, може, ви мою зустріли пані,  
Яка з кохання сльози лле рясні?  
Скажіть, о донни, правду всю мені,  
Бо ви ж її красою осіянні!

Чи входили в житло ви сумовите  
Моеї пані? Станьте ж, розкажіть,  
Що з нею сталось,— правди не таїте!

Захвилювались ви несамохіть,  
Обличчя ваше зблідло, слізьми вкрите,-  
І в мене серце завмирає вмить.